

DEL MASNOU A SANT MATEU

Dintre dels actes de la celebració del cinquantè aniversari de l'associació d'Amics i Antics Escoltes del Masnou: es farà una passejada que ens portarà a entendre una mica més la contrada de Sant Mateu, topònim generós que comparteixen la serra de Marina. L'Espai Natural, l'ermita, la font i el turó, punt més alt de la carena, que ateny els 499 metres d'alçària, que forma part del Parc Serralada del Litoral.

El Parc és un espai protegit de 4.700 hectàrees repartides entre el Maresme i el Vallès Oriental. Està inclòs al Pla d'Espais d'Interès Natural, (PEIN), aprovat pel Govern de la Generalitat de Catalunya el 14 de desembre de 1992.

La vegetació s'ha alterat profundament per l'acció humana però en les obagues (zones ombrívoles), conserva part de la seva frondositat original. Enmig dels foscos alzinars trobem rodals de roures, mentre que vorejant els cursos d'aigua i al fons de les valls, trobem oms, pollancre i salzes.

El pi pinyoner també hi és present en moltes zones, formant unes pinedes força denses on hi abunden l'arboç, el bruc boal, el marfull i el roldó i, fins i tot, hi ha ocasionalment algun roure. També hi són presents algunes lianes i plantes enfiladisses com l'heura o la vidalba.

Troblem, en certs mesos d'any, els daurats ginestars, estepes de flor blanca i fúcia i herbes aromàtiques que ajunten les seves penetrants essències a la dels pins i conformen una de les sensacions més agradables del nostre bosc mediterrani.

El substrat geològic presenta una composició granítica. Aquests granits pateixen un procés de meteorització química que provoca la formació d'una sorra molt inestable anomenada sauló.

El sauló és molt erosionable, cosa que pot observar el caminant. Per últim, comentar que la millora en les vies de comunicació de muntanya ha fet augmentar l'afluència de trànsit rodat a aquest. Com a conseqüència d'això, hi ha hagut una acceleració del ritme d'erosió del rocam.

Cal tenir presents les normes següents:

- S'ha de començar a caminar a un ritme més lent del normal durant els deu primers minuts; després ja s'adequarà el pas a un ritme constant, sense corre ni parar-se innecessàriament.
- El ritme de la marxa estarà coordinat amb el de la respiració.
- S'ha d'evitar les parades massa llargues per no refredar els músculs.
- A l'hora de caminar, el cos ha de romandre vertical i amb el centre de gravetat perpendicular als peus. A la baixada i a la pujada el cos anirà una mica inclinat cap al davant. A la pujada es disminuirà el ritme del pas i/o es farà més curt.

Una velocitat d'uns 4 o 5 km/h és l'adequada en un itinerari planer. En una hora s'acostuma a superar un desnivell de 300/400 metres en un caminar constant i amb poques parades.

A les sortides en grup, el més important és que tots els components arribin junts al final i si pot ser amb bon humor.

La regla d'or en aquestes sortides és no deixar mai una cruïlla del camí mentre no arribi la persona que va al darrera. Sempre s'ha de quedar algú a la cruïlla per indicar als qui vénen darrere, el camí que han seguit els de davant.

- Porteu un calçat còmode, a poder ser de muntanya.
- No estreneu calçat i , per descomptat, poseu-se uns mitjons.
- Porteu alguna peça de roba que us faci de paravent per cas que el temps sigui inestable i que, alhora, eviti que us refredeu quan parem.
- Si voleu esmorzar quelcom abans de sortir podeu menjar: fruita, sucs, cereals, galetes, torrades etc., eviteu els productes lactis (són més indigest).
- Porteu una cantimplora amb aigua. Per evitar el flat no beveu grans quantitats d'aigua en poc temps.

La farmaciola:

Donaré una petita mostra d'articles a portar. Iode, gases, esparadrap, aspirina, antiàcid digestiu, crema de protecció solar, benes, tisores, i poca cosa més.

LA MUNTANYA ÉS DE TOTHOM, SI VOLEM GAUDIR-LA CAL QUE SIGUEM RESPECTUOSOS AMB ELLA I FER QUE NO ES NOTI QUE HI HEM PASSAT.

DEL MASNOU A SANT MATEU

IMATGE DEL SAGRAT COR DE TEIÀ

Referent a la imatge del Sagrat Cor, s'expliquen diverses versions del seu bastiment, en transcriuré una, que està treta d'un fulletó del poble.

Diuen que un teianenc afincat a Portugal va fer la promesa , que si es curava de la seva greu malaltia regalaria una reproducció de la Mare de Déu de Fàtima, de la qual era molt devot, a la parròquia de Teià. Afortunadament aquest senyor es va curar i va complir la seva prometença. La parròquia per celebrar la donació va creure oportú que la imatge visités les cases del poble. Però la senyora de Can Munt no li va anar bé que la processó amb la Mare de Déu passés per casa seva i axis ho digué.

Un cop acabades les celebracions, el rector va fer la cloenda i des de la trona de l'església, i amb altaveus al campanar, perquè el sentís tot el poble, va fer un sermó en què donava les gràcies per la devoció en què els teianencs havien rebut la Verge de Fàtima a totes les seves cases menys a una que no li agradaven les imatges. En assabentar-se la senyora de Can Munt del sermó, va decidir que posaria una imatge mes gran, a la seva finca com a resposta a les paraules del senyor rector.

A l'any 1956, la Sra. Maria Sedó i Torres, va fer construir, al turó rocallós del Moliner, una imatge del Sagrat Cor de Jesús, feta amb mabre de la ciutat italiana de Carrara, és obra de Claudi Rius. L'escultura està amb els braços oberts i mirant directament al centre del poble de Teià.

LA CARRETERA DE LA CORNISA

Cap l'any 1965, hi hagué la iniciativa a nivell de la comarca del Maresme, de construir una carretera de tipus turístic per les carenes de la nostra comarca. Es proposava que aquesta via comencés a Tiana, tocant a la Conreria i anés carenejant per Font de Cera cap a Sant Mateu, d'allí a Argentona, per acabar empalmant amb la carretera general a l'altura de Llavaneres.

Amb aquesta idea es pretenia fer una carretera anàloga a la mítica "Cornisa Alta", que uneix Niça amb Montecarlo, tot passant per les muntanyes.

Els 12 metres d'amplada que es tenien previstos es pensaven repartir en 9 metres per a la calçada i 3 metres d'aparcament, tot i que s'hi va treballar a l'alçada d'Alella, aquesta via no es va acabar d'unir mai. El tram que encara porta el nom de Carretera de la Cornisa, que neix a la carretera que va cap a Font de Cera i que condueix cap a Sant Mateu, sembla que és l'únic construït fins ara.

DEL MASNOU A SANT MATEU

Farem una passejada per visitar l'ermita i la font de Sant Mateu, (*Premià de Dalt*). És una excursió clàssica que té com a objectiu donar una idea de com és la regió en conjunt i la terra que ens envolta.

Sortirem des de la Plaça Marcel·lina de Monteys (Els *Cavallets*), i pujarem pel Passeig Roman Fabra, Plaça d'Espanya, Avinguda de Pau Casals, Avinguda Juan XXIII i pel pont de l'autopista (C -32); una vegada passat, entrarem al terme de Teià. En aquest punt trobarem els primers metres de pujada; són curts, però costeruts. (Els topònims següents són trets del mapa adjunt).

Passarem per la urbanització Vallmora, (Garrofer de l'Indià), i enfilarem per la Serra de Teià. Arribada a la cota 254, on hi ha un gran dipòsit d'aigua, farem una parada. Podrem contemplar, a la nostra dreta, la panoràmica del poble de Teià i la imatge del "Sagrat Cor", i a la nostra esquerra, la vall de Rials, plena de noves vinyes. La pujada es fa notar, però per poca estona.

Una vegada superat el Turó de Monà arribem a la carretera de la Cornisa. Atenció a la circulació de vehicles, cal extremar la vigilància. En arribar a Coll de Clau, deixem la carretera de la Cornisa per agafar un corriol estret que ens portarà fins al "Pla de l'Arròs", per tots ben conegut. Aquí és on farem la segona parada de l'excursió.

Tornarem a agafar la carretera de la Cornisa fins a un trencall, que està a mà esquerra i el qual fa dreuera. Anirem a sortir a la gran esplanada, on veurem la masia de Can Riera i l'ermita de Sant Mateu. Aquest serà el punt final de la ruta.

La tornada la proposo fent un altre camí des del "Pla d'Arròs" passant per Teià.

Dades Tècniques

Dificultat: Fàcil

Recorregut: 7 quilòmetres (anada)

Desnivell: 500 m

Durada: 2 hores i mitja (aproximadament)

Terreny: Després del primer km., i passada l'autopista (C -32), anirem per pistes amb algun tram solcat per reguerots fàcils de superar.

DEL MASNOU A SANT MATEU

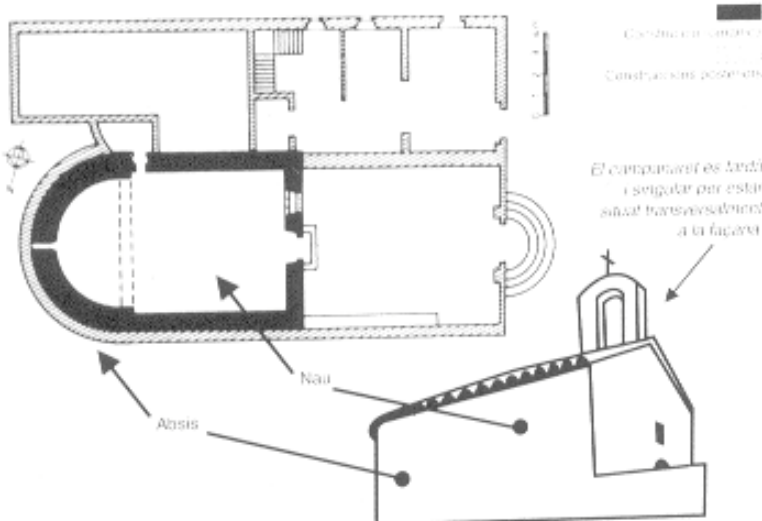
ERMITA I FONT

Les primeres referències documentades conegudes sobre aquesta capella daten del 993 i del 1025. Durant el segle XV l'anomenaven Sant Mateu del Bosc, i era propietat del Priorat de Sant Miquel del Fai. Cap a finals d'aquest segle XX es trobava en ruïnes, com així hi ha constància en una visita pastoral efectuada el 1498. Es devia restaurar aviat, ja que consta amb culte a la resta de visites pastorals dels segles XV i XVIII.

La capella és un edifici romànic d'una sola nau amb absis semicircular. La nau és extremadament curta respecta a l'absis, cosa que fa pensar en una probable restauració amb una llargada més curta de la nau, efectuada després de l'enrunament de l'any 1498.

Durant el segle XVI s'hi feren noves obres que afectaren la façana i es construïren els edificis annexos per albergar ermitans.,

La font es troba mig amagada en una clotada a la dreta del camí envoltada d'alzines. En front seu hi ha una gran bassa, actualment en desús. La humitat de l'entorn acull amfibis com la **reineta**; una petita granota. El lloc d'on brolla l'aigua hi ha unes rajoles amb la imatge del sant i el seu nom "SANGTUS MATHEUS".

Ermita de Sant Mateu, (planta i alçat)

Font de Sant Mateu

El Masnou, 21 de març de 2004

